

Publicerad 2011-11-18 21:47 av t_belle

Från igår och till evigheten

Tysta kvällar med mig själv
att ensamheten kan vara så stark...

den har tagit över mig
tagit över min själ
min tro på framtiden

Ensamheten, du är här igen
jag kan inte säga att jag saknat dig...
du kom igår
stannar du länge?

Jag tänker ofta på dig, du som redan lever i morgon
när slutade du vara med mig
varför lämnade du mig kvar ensam
drömmande, suktande, evigt längtande

Jag tror att jag kanske saknar dig för att igår var du min
och i morgon är du någons annan

Ensamheten är här igen...
kall, trevande som på nytt fast ändå så igenkännande
jag har inte saknat det. Jag kommer allt för väl ihåg.

Men att vara ensam är det att vara själv?
Kan du inte komma lite nära så att jag bara får titta lite på dig igen,
jag saknar dig fastän att jag kanske inte gör det

jag längtar dig... jag längtar efter oss.

Jag måste sluta, jag måste, så varför ska det vara så svårt.

Ensamheten kom i går, du varar för evigt som ett minne i mig som jag bara vill ha bort.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren t_belle med Poeter.se id #25402 innehar upphovsrätten